

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 19.

Femte Session.

10de Møde.

Mandagen den 17. October.

(Forts.)

Casse (forts.): Med Hensyn til de kirkehistoriske og kirkeretlige Forhold, der have beaaudet det Foredrag, som blev holdt af den ærede Rigsdagsmand for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Casse), kunde det have stor Interesse for mig at følge ham ind paa en dybere Discussion af de Materier, han saaledes har bragt paa Bane, men af Hensyn til Tiden tør jeg vist diæpensere mig derfra. Med Hensyn til Rigsdagsmanden for Maribo Amts 3die Valgkreds (Barfod), skal jeg kun tillade mig en kort Bemærkning. Han sølte sig slet ikke tilfredsstillt ved det, jeg havde ytret, men udtalte endog en temmelig skarp Dom derover. Der er imidlertid en Omstændighed, hvorpaa jeg støtter Haabet om, uden Skade for det, jeg har sagt, at kunne fritage mig for at indlade mig paa at imødegaae ham, og det er den simple Bemærkning, at, medens han begyndte sit Foredrag med at angribe Forordningen af 26de Marts 1845, erklærede han samtidigt hermed meget uforbeholdent, at han ikke kjendte den.

Barfod: Tør jeg gjøre den personlige Bemærkning, at den ærede Taler maa have misforstaaet mig, thi jeg kjender virkelig Forordningen, det vil sige, jeg har fra først til sidst meget omhyggeligt fulgt de udtværede Forhandlinger desangaaende i den roestildste Standsforsamling og flere Gange uden Dpbyggelse læst Forordningen, efterat den var udfkommen.

Ballentin: Idet jeg i det Væsentlige med Hensyn til Principet kan henholde mig til hvad der med megen Grundighed, som det forekommer mig, blev ytret af Rigsdagsman-

den for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Casse), kan jeg fatte mig meget fort, og skal kun tillade mig nogle Bemærkninger med Hensyn til enkelte Uttringer, der ere saaldne. Naar man vil hørde, at Helligdagene omfrees ved en Foranstaltning af Staten, saa synes det, som om man mener, at denne Anskuelse kun hyl-des af dem, som nære nogen Tvivl om, at den kristelige Kirke havde i sig et sundt Liv og Kraft nok til selv at kunne udfolde og udvikle sig; jeg vil derfor itide forvare mig imod, at jeg skulde nære den Frygt, at den sande kristne Kirke kun var istand til at bestaae og udvikle sit Liv, naar den saaledes omgærdes og bevaredes. Det er saaledes vistnok ogsaa meget sandt, hvad den ærede Folkethingsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) yttrede, at den sande Religjositet nok finder sig tilrette i Livet, og, er det ikke Tilfældet, saa er det ikke den sande Religjositet. Slige Uttringer indeholde visse- lig Sandhed; men anvendte paa denne Maade ere de dog ikke paa deres rette Sted, og, uagtet den ærede Taler er bekjendt for den Conseqvents, med hvilken han fastholder sine Anskuelser, og derfor aldrig undlader at gribe Leiligheden til at blotte Den, der gjør sig skyldig i Inconseqvents, saa har han dog ikke selv aldeles conseqvent kunnet udføre hvad der maatte udgaae af den nævnte Udtalelse, thi ogsaa han vil jo dog, at der skal være Ro og Orden paa den Tid, naar, og i Nærheden af de Steder, hvor den offentlige Gudstjeneste holdes (Tscherning: Nei!), og han har dog altsaa skræmt taget, uagtet han siger, at en saadan Religjositet finder sig vel tilrette, fundet det fornødent, at der gjøres Forskiel imellem Søgnedagene og de andre Dage. (Tscherning: Nei!) Den ærede Rigsdags-